

Wiara – poleganie na Bogu

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Wiara – poleganie na Bogu.

a) Czym jest wiara?

- Wiara w Boga to coś więcej niż teoretyczne wierzenie w Niego. Mieć wiarę w Boga to ufać Mu, być Go pewnym i być gotowym do działania w oparciu o wiarę w Niego.

b) Wiarę można rozpatrywać w różnych aspektach.

- O wierze można powiedzieć, że przyczynia się do zbawienia (Ef 2;8), mamy wtedy do czynienia z aktem uwierzenia lub procesem do tego doprowadzającym.
- O wierze można także mówić, gdy człowiek jest już zbawiony, w kontekście jego codziennego życia z Bogiem i o tym będziemy dzisiaj rozmawiali.

c) Przeczytać 2 Kor 1;8-10 można w dwóch wersjach tłumaczenia dla lepszego zrozumienia ze względu na werset 9.

- „(8) Nie chciałbym bowiem, bracia, byście nie wiedzieli o udręce doznanej przez nas w Azji; jak do ostateczności i ponad siły byliśmy doświadczani, tak iż zwątpiliśmy, czy uda się nam wyjść cało z życiem. (9) Lecz właśnie w samym sobie znaleźliśmy wyrok śmierci: aby nie ufać sobie samemu, lecz Bogu, który wskrzesza umarłych. (10) On to wybawił nas od tak wielkiego niebezpieczeństwa śmierci i będzie wybawiał. Tak, mamy nadzieję w Nim, że nadal będzie nas wybawiał” (2 list do Koryntian 1:8-10, Biblia Tysiąclecia).

Inne tłumaczenie:

„(8) Otóż nie chciałbym, bracia, abyście nie wiedzieli o naszym utrapieniu, jakiego doznaliśmy w Azji. Byliśmy przygnębieni ponad wszelką miarę i ponad siły, tak że zwątpiliśmy już w ocalenie życia. (9) Wprost przeciwnie, osobiście byliśmy przekonani nawet o wyroku śmierci. Nie należy bowiem polegać na sobie samym, lecz na Bogu, który wskrzesza umarłych, (10) który z tak wielkiego niebezpieczeństwa śmierci nas wyrwał i wyrwie; w nim też nadzieję pokładamy, że i nadal wyrywać będzie” (2 list do Koryntian 1:8-10, Biblia Poznańska).

- Paweł i jego towarzysze przechodzili w Azji doświadczenia, mogące skończyć się śmiercią. Na podstawie tych okoliczności – jakie myśli przyszły im do głowy?

→ Myśli: zwątpienie; sądzili, że zginą.

- Okazało się jednak, że przeżyli. Jakie z tego wyciągnęli wnioski?

→ Aby nie polegać na samych sobie, lecz na Bogu, żeby w Nim pokładać nadzieję na przyszłość, że On będzie wybawiał nadal.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) W czym przejawia się poleganie na Bogu?

- W całkowitym zaufaniu Temu, który nawet umarłych wskrzesza, bez względu na to, co widzą nasze oczy fizyczne.

b) Czy obecnie występuje jakaś niesprzyjająca okoliczność, która sprawia, że Twoja wiara jest wystawiona na próbę?

- Jeżeli tak, można o tym porozmawiać i pomodlić się zarówno o tę sprawę, jak i o to, by Bóg przydał wiary.

c) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?

- d) Wybór przez prowadzącego celów z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- e) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).
- 2 Kor 5;7 - „Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy”.
- f) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): Mat 8;7-10, Mat 9;1-2, Mat 9;20-22, Mat 13; 56-58, Rzym 10;17, Hbr 6;12, Hbr 11;1, Hbr 11;6.
- g) Modlitwa na zakończenie.